

Wie heeft schuld aan NIMBY?

2011/34
20 | 05 | 2011

MENSEN

WELVAART

BESCHERMING

Marc De Vos
Directeur Itinera

De kerniscarrousel van de regeringsvorming blijft doelloos doldraaien. Intussen houden duizelige politici zich onledig met de show van de dag. Onlangs liep de goegemeente storm tegen de Raad van State en een wakkere burger die de aanleg van een tramlijn in het Antwerpse blokkeren. Kafka is een verzuurde Vlaming die lijdt aan het NIMBY-syndroom: “Not In My Back Yard”. De Raad van State is een wereldvreemd bastion dat het algemeen belang fnuikt. Ziedaar het unanieme verdict van diep-verontwaardigde bewindslieden.

In deze tornado van hoon gaat de kern van de zaak compleet verloren. We leven in een rechtsstaat. Wanneer er regels zijn, dan moeten die gerespecteerd worden. Iedereen heeft het recht dat respect af te dwingen voor onafhankelijke rechters. Die rechters hebben de plicht de regels te handhaven. De regels gelden voor iedereen: van de kleine burger tot de machtige overheid en voor iedereen daartussenin.

Wanneer de Raad van State vernietigt, dan is dat dus omdat de overheid als bouwheer in de fout is gegaan. De politici zouden be-

schaamd moeten zijn dat ze hun eigen regels hebben geschonden. In plaats daarvan schieten ze op zij die ze moeten handhaven.

Wie is er trouwens verantwoordelijk voor het onontwarbare kluwen van regels, vergunningen en rapporten die investeringsprojecten in Vlaanderen verlammen? Juist: diezelfde politici in hun onweersaanbare drang tot regelneverij, geflankeerd door rigide en betweterige administraties zonder affiniteit met de realiteit van investeren en ondernemen. Wie heeft er voor gezorgd dat onze ruimtelijke ordening een complex

“

De doorsnee Vlaming lijdt heus niet meer aan het achtertuinsyndroom dan een ander. Het probleem is dat er in Vlaanderen bijna geen achtertuin meer overblijft.

”

en afzichtelijk lappendeken is? Uiteraard generaties wanbeleid door de politieke klasse, overgoten met een recente saus van Vlaamse centralistische planning. De doorsnee Vlaming lijdt heus niet meer aan het achtertuinsyndroom dan een ander.

Het probleem is dat er in Vlaanderen bijna geen achtertuin meer overblijft. Schieten op de pianist terwijl men zelf verantwoordelijk is voor de partituur: il faut le faire.

Marc De Vos doceert aan de UGent en is directeur van de denktank Itinera.

***Hij schrijft deze column in eigen naam*

Verschenen als opiniestuk in De Zondag van 15 mei

Voor duurzame economische groei en sociale bescherming.